

67 - VA REZISTA EL?

- Nu te voi părăsi niciodată! Nu te voi abandona niciodată! Poți conta pe mine. Voi fi mereu acolo!
Ai auzit vreodată asta? Poate ai spus-o? Putem crede că suntem puternici, dar nu este de la sine înțelese. Apoi, este dezamăgitor. Ne simțim prost. Când vine vorba de lucruri mărunte, nu este prea grav, dar ne putem afla în situații dificile. Acesta este cazul lui Petru în această poveste pe care o vei găsi la sfârșitul Evangheliilor. Ascultă cu atenție și apoi vei putea răspunde la aceste întrebări: De ce l-a renegat Petru pe Isus? Ce a aflat?

Este noapte. O întreagă ceată de soldați, gărzi și oameni înarmați cu bâte și săbii tocmai l-au arestat pe Isus în Grădina Ghetsimani.

Sunt conducătorii religioși care i-au trimis. L-au legat mâinile și L-au luat cu brutalitate.

Isus era complet singur. Unde erau prietenii lui, Matei, Andrei, Filip și ceilalți ucenici? Cu câteva ore mai devreme, toți promisese că nu-l vor abandona niciodată:

- Sunt gata să mor pentru tine!, declarase Petru!

Au dispărut în grădină. Erau atât de speriați încât au fugit.

Dar Petru și-a revenit și i-a spus unuia dintre ei:

- Vino! Hai să-l urmărim de departe și vom vedea unde îl duc pe Domnul și ce se va întâmpla.

Au ajuns în fața palatului lui Caiafa, marele preot.

Acest ucenic îl cunoștea pe Caiafa; a intrat, dar Petru a rămas afară.

- Poate să intre prietenul meu? a întrebat-o pe slujitoarea care stătea lângă ușă.

- Lasă-l să intre! a spus femeia.

Petru a intrat în curte. Era atât de frig încât fusese aprins un foc. Slujitorii se adunaseră acolo ca să se încălzească. Petru s-a așezat printre ei. Acești oameni povestesc despre arestarea lui Isus. Îl batjocoresc. Sunt nepoliticoși.

Petru nu spune nimic; este stânjenit. Aude strigătele și urletele.

- Dar de ce strigă așa la Isus? Nu a făcut nimic rău!, îi spune el. Îl insultă!

La lumina flăcărilor, o slujitoare îl examinează atent.

- Dar și tu ești unul dintre ucenicii Lui!, îi spune ea.

- Deloc! răspunde Petru repede. Nu știu ce vrei să spui. Nu-l cunosc!

Se teme foarte tare. Se simte în pericol. Se îndreaptă spre ușa de ieșire. Slujitoarea îl vede.

Se uită la toți cei din jur și exclamă:

- Și el este cu acest Isus din Nazaret!

- Ce spui? se apără Petru. Nu este adevărat! Vă spun, nu-l cunosc pe acest om! Nu l-am văzut niciodată!

Soldații au continuat să-l insulte pe Isus și să-l maltrateze. L-au batjocorit. L-au legat la ochi și l-au bătut.

- Haide, spune-ne cine te-a lovit! Haide, ghicește! l-au spus ei.

Petru a fost șocat. Cunoștea brutalitatea acestor oameni și răutatea conducătorilor religioși. Era atât de nefericit să știe că Isus a fost astfel dat în mâinile lor.

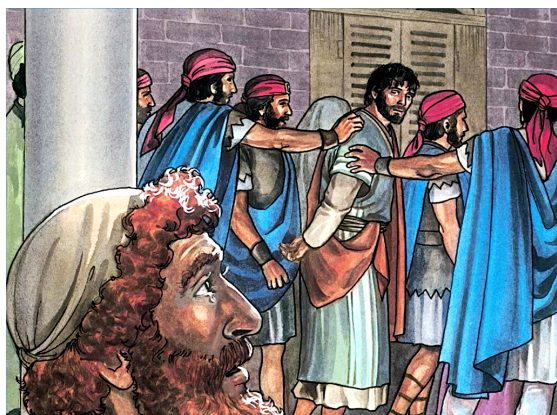
Timpul părea lung, dar El a rămas acolo.

O oră mai târziu, niște bărbați s-au apropiat.

L-au înconjurat.

- Nu există nicio îndoială, i-au spus ei, ești într-adevăr unul dintre ai lui! Ești cu El! Când vorbești, oamenii îți recunosc accentul, ești din aceeași regiune cu El, ești din Galileea!
Petru s-a speriat. O slugă a marelui preot a insistat.
- Dar da! Desigur că ești cu El. Nu spune altfel, te recunosc. Te-am văzut aseară în grădină. Tu ai fost cel care i-a tăiat urechea vărului meu.

- Îți spun că nu! a strigat Petru furios. Nu-l cunosc pe acest om. Jur că nu l-am văzut niciodată!

În acel moment, un strigăt a răsunat în lumina dimineții. Cântatul cocoșului! Pentru Petru, totul s-a schimbat. Cuvintele lui Isus i-au răsunat în cap: „Petru, înainte să cânte cocoșul astăzi, te vei fi lepădat de mine de trei ori.” Este devastat.

Isus își întoarce privirea și o întâlnește pe cea a lui Petru. Nu este reproș în acea privire, ci tristețe și compasiune. Petru este copleșit; privirea lui Isus merge până în adâncul inimii sale. Nu mai poate rămâne acolo. Se strecoară afară din curtea aceea și pleacă pe străzile încă adormite ale orașului. Plânge. Plânge amar. Îi este rușine de sine.

Tot ce tocmai a trăit îi trece prin cap.

El, tânărul atât de sigur pe sine, care se credea puternic, tocmai l-a renegat pe Domnul său, pe care îl iubește atât de mult. Este profund dezamăgit de sine.

- Sunt nevrednic de Domnul, își repetă. Niciodată nu am crezut că se va ajunge la asta! Mă va ierta Isus că l-am renegat?

Petru nu are răspunsul. Va trăi ore și zile de profund regret, dar mângâierea lui este privirea blândă a lui Isus.

ȘI TU ȘI EU!

Propun să ne gândim împreună la întrebarea: De ce l-a renegat Petru pe Isus? Cred că i-a fost foarte frică, teribil de frică, în fața brutalității acestor oameni.

Și tu? Nu ți-e uneori frică de reacțiile celor din jur când le spui că Isus este Prietenul tău?

Ce a învățat Petru? Aceasta este a doua întrebare. El a descoperit ce este adânc în inima lui, mândria lui, dar și slăbiciunea lui.

Isus îl avertizase, dar nu l-a crezut pentru că se credea foarte puternic. Ce păcat, nu l-a ascultat pe Isus, nu s-a rugat! Ar fi avut mult mai multă putere să reziste sau pur și simplu nu s-ar fi pus într-o situație atât de dificilă. Acum, am să vă spun ce mi se pare minunat în această poveste, care este totuși foarte tristă. Este privirea iubitoare a lui Isus pentru ucenicul său. Ce părere ai? Mă încurajează mult să știu că Isus continuă să ne iubească chiar dacă nu suntem întotdeauna așa cum ar trebui să fim.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Această poveste ne provoacă. De ce credem că sântem capabili pentru Domnul? Cât de departe credem că putem merge? Este ușor să spunem, să credem, chiar să visăm, că vom merge până la capăt din dragoste pentru Domnul, dar realitatea ne poate copleși. Să rămânem umili și încrezători pentru a-i rămâne credincioși pe calea care este a noastră, în viața noastră de zi cu zi. Putem păstra în inimile noastre aceste cuvinte ale Domnului:

„M-am rugat pentru tine, ca să nu-ți pierzi credința”.